

Tökéletes

Lectio: Jn 21,1-11

Textus: Jn 21,1-2

„Ezek után ismét megjelentette magát Jézus...” kezdődik az Ige.

Mi után?

Az után, hogy feltámadt és megjelent a tanítványoknak. Tamás nem volt ott. Kétkedett.

Aztán nyolc nap múlva ismét megjelent a tanítványoknak, amikor Tamás is ott volt.

S most ismét megjelenik a tanítványi közösségnek. Heten vannak: Simon Péter, Tamás, a Zebedeus fiak, Nátánáel, és más kettő. Ez a kis közösség nem mentes a hibáktól, a bukásoktól. Péter megtagadja háromszor is Jézust, Tamás kételkedik, Nátánáel úgy vélekedik: Názáretből támadhat-e valami jó? A Zebedeus fiak anyja arra kéri Jézust, hogy fiai majd a mennyben az Úr Jézus jobb és bal keze felől üljenek (nagyravágyó). Elég érdekes ez a közösség, különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy heten vannak és a *hetes szám* a Bibliában a *tökéletesség, a szentség, az összhang, a hit és a hűség száma*.

Ezt nem nagyon lehet elmondani ezekről a tanítványokról.

De rólunk sem, még akkor sem, ha igyekszünk a tökéletességre, a szentségre, az összhangra. Hitünket is erősítjük a naponkénti bibliaolvasás, imádkozás, éneklés, az Úrnak való szolgálat által és igyekszünk hűek lenni az Úrhoz.

Most inkább csak a *tökéletességre* figyeljünk. Ez a szó azt jelenti, hogy befejezett, teljes.

Isten már az Ószövetségben erre a tökéletességre, teljességre hívja az övéit.

- Isten szól Ábrahámnak: **„Járj előttem és légy tökéletes!”** (1 Móz 17,1).
- Jézus is azt mondja a tanítványoknak: **„Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok is tökéletes!”** (Mt 5,48).
- Ugyancsak Jézus mondja a gazdag ifjúnak: **„Ha tökéletes akarsz lenni...”** (Mt 19,21).

- A Jelenések Könyvében pedig a végidők szentjeiről ezt olvassuk: „**Az ő szájukban nem találtatott álnokság, mert az Istennek királyi széke előtt fedhetetlenek.**” (= tökéletesek) (Jel 14,5).

Az ember vágyik arra, hogy tökéletes legyen.

Vágyik a tökéletességre:

- a sportban, (mennyit edzenek a sportolók!),
- a munkában, (szeretnénk minél jobb eredményt elérni),
- a tudományban,
- a technikában (sokat áldoz erre az ember).

Viszont megvan bennünk a szorongás, hogy vajon meg tudunk-e felelni az Isten elvárásainak? Ám maga Isten biztat bennünket a tökéletességre, értésünkre adva ezáltal azt, hogy nem valami elérhetetlen dologról van szó.

Tudnunk kell azt, hogy a tökéletes ember nem büntelen.

A tökéletes ember nem mentes a hibáktól, a gyengeségtől, a bűntől.

Akkor hát milyen is a tökéletes ember?

Nézzünk meg néhány bibliai embert:

- Noé igaz és tökéletes férfiú volt a vele egykorúak között. (1 Móz 6,9),
- Dávid szíve is tökéletes volt az ő Urához, Istenéhez. (1Kir 11,4),
- Asának a szíve tökéletes volt az Úrhoz életének minden napjaiban. (1 Kir 15,11-14).

Minden bizonnyal Noénak is megvoltak a maga kísértései.

Dávid sem volt büntelen.

Asá is küszködött, mint ember a bűneivel.

Nos, akkor mondjuk el, hogy a tökéletes embernek három jellemvonása van.

1. A bűnbánat. A tökéletes ember megbánja a bűnét (Dávid, Péter, Tamás, stb.) A tökéletes ember nem keresi a kifogásokat, nem hárítja másokra a felelősséget, hanem megvallja, megbánja bűnét és helyreállítja az Istennel való kapcsolatot.

2. Újjászületett. – Nikodémus esete...

3. Megszentelődő életű. Vagyis azt cselekszi, ami kedves az Úr előtt.

Parancsolata szerint él.

„Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg!” (Zsol 51,19).

Persze szükségünk van Isten Szent Lelkének minden erejére és tanácsára. S még így is sokan elbizonytalanodnak és örökké keseregnek tökéletlenségük miatt. Az ilyen embereknek elmondom a következő tanulságos történetet:

„Kínában egy vízfordónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt, és mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel. Két teljes évig így ment ez, minden nap a vízfordó már csak másfél edény vizet szállított a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak félannyit tudott teljesíteni. Két év keserűség után, egyik nap megszólította a vízfordót a pataknál.

- *Szégyellem magam, mert a víz egész úton szivárog belőlem.*

A vízfordó így válaszolt:

- *Észrevetted, hogy az ösvényen, a te oldaladon virágok nyílnak? Ez azért van így, mert én tudtam a hibádról és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a virágokat, hogy a szobámat díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.”*

Tökéletlen, töredezett életünkkel is szolgálhatunk az Úr dicsőségére az emberek között, hogy Jézus Krisztus jó illatát áraszthassák velünk együtt az Isten dicsőségére.

Így lesz töredezett, tökéletlen szolgálatunk bűnbánat, újjászületés és megszentelődés által tökéletes az Úr előtt.

Persze: Minden csak kegyelem!...

Ámen.

Biharszentjános, 2016.04.10.

Csomay Árpád.